

Druhým večerem Konkursu provázela dvojice Miloš Keller a Tomáš Hrubý, a za vzájemného onikání nám postupně představili druhou dvanáctku kapel, které Jupp na základě zaslaných CD do českého finále Konkursu Zahrady pozval. Opět všechny fotografoval, ale koho nakonec vybere na Zahradu či recitálů na Folkovou Růži zůstává stále v této chvíli otázkou. Sledovala jsem s Tomášem Pohlem i den první a shodnu se s ním jak v názoru na špičky večera (muzikanství Načasu a humor originálního hudebního klaunství Panelfotrů), tak na dojmech z kapel slyšených poprvé. I v páteční várce účinkujících mě čekal premiérový poslech několika konkursistů. Trochu jsem se doma připravila, vyhledala si na kapelních webech informace, poslechla si Mp3 a pak porovnávala dojmy z živé produkce.

Staroirský název skupiny **Cain da Breth** z Prahy znamená v překladu "zpěv dvou rčení". Asi již tušíte, že spadají kamsi do keltské škatulky. Kvarteto se zpívající kytaristkou, houslemi, violoncellem a perkusemi svůj styl nazývá akustický doom metal, prý raději než "keltský folk". V interpretaci nabízejí méně známou komorní podobu keltské hudby v zádumčivých baladických písních. Bohužel, staroirštinou, či staroangličtinou nevládnou, chybělo mi porozumění textům.

Lázo plážo

z Lysé nad Labem, kvarteto s perkusemi, 6kytarou, baskytarou a flétnou, sází na zpěvné písničky a sami říkají, že je hrají lážo plážo.

Nekomplikované aranže s drobnými detaily a slušné pěvecké výkony v příběhových textech, například o námořnících, se dobře poslouchaly.

Surikhata trio

z Nymburka trochu nabourává moji teorii o triu ideálním pro muziku. V obsazení elektrická kytara a speciální dvanáctistrunný nástroj, baskytara a kytara v jednom, vytvářejí spíše scénický doprovod pro excentrickou zpěvačku s hereckým projevem Jitku Fabianovou

Přelet M.S.

foto: Petr Jaroš ©

. Celkově jejich písničky budí dojem produktu divadelního představení. **Spadané listí** z Tábora jsem si na netu neposlechla, neb vyhledavač odkazoval na fotky podzimní přírody či úklid listí v Praze 6. Od začátku roku 2006, kdy trio se zpěvačkou vzniklo, mají na repertoáru asi 30 svých písní. Tři vybrané skladby mi připadaly lehce povědomé, patrný byl i nerezovský folkový punc v solidně zahraných aranžích, i když si myslím, že vlastní tvář a výraz trio teprve najde.

Napsal uživatel Džexna
Středa, 11 Duben 2007 04:00

Rozpačitá jsem byla, z kapely **Pročne** z Hradce Králové, kterou jsem slyšela již vloni na českém finále. Sedmičlenné folkrockové těleso s elektrickými bicími a akordeonem mě ani letos vlastními písněmi výrazně nezasáhlo, i když se mi líbil čistý trojhlas zpěvaček. Aranžemi a pojetím zpěvačky + doprovodná kapela inklinují ke střednímu proudu popmusic. Ovšem následující skupiny splnily mé očekávání v tom dobrém slova smyslu. Většinou již nějaký ten rok působí na naší scéně a každá z nich má svou dobře rozpoznatelnou tvář.

Bob a Bobci

z Křižanova patří k pravidelným účastníkům Zahrady i dalších soutěží, staví na vlastních trampfolkových písničkách s texty Věrky Teršípové a zpěvu jejich dvou kolegyň a kytaristy a autora melodií René Kříže. Shodou okolností nedávno pokřtili své první CD

Když venku prší

, z něhož vybrali i tři soutěžní písně. Novinkou pro mne byla píseň

Za vším hledej ženu

s originálním veršem v refrénu:

Držíme se vši celibátu po kolena vši destilátu

?Z kapely sálá živelná energie, kterou na nahrávce studio Jumbo Tymákov žel poněkud ukrotilo. Folkrocková sestava

Vomiště

z Děčína má v rodném listě rok 1995, mnozí si pamatují ještě název Doktor Rudolf Vomiště. Předvedla přesně šlapající energický vodvaz ve vlastních písničkách. Kromě pěveckých a autorských opor Jitky Mirovské a baskytaristy Jana Mirovského bych chtěla upozornit na aranžersky výtečně zapracovaná a vtipem nabitá sóla Tomáše Plačka na elektrickou kytaru. Očekávané bylo vystoupení skupiny

Pranic

z Turnova. Tentokrát v improvizovaném triu (zpěvačka a akordeonistka Alena Tomášová je na mateřské, postrádali i nemocného baskytaristu). Zpívající kytaristy - autora Ondřeje Halamu a Františka Tomáše doplnil na flétu zkušený folkový muzikant Míša Meier. Písně evangelického faráře Ondřeje Halamy s biblickými tématy se srozumitelným poselstvím pro dnešek vynikly v komorním doprovodu snad ještě více, než v celokapelním provedení.

Z muzikantsky úrodných západních Čech přicestovaly tři skupiny. Plzeňské bluegrassové kvarteto **BlueGate** patří ke kapelám, které si energicky razí cestu do špičky vlastním repertoárem. Bluegrassu bývají často vytýkány texty pro jisté vymezení tématy, v případě BlueGate jsou zpěvné a mají hlavu a patu. Petr Šístek i Ilon Leichtová, stejně jako zbývající hráči, zahráli a zazpívali s chutí, interpretačně výtečně a ocenilo je i publikum v sále složené převážně z konkursních kapel a publicistů. Další poslechový zážitek zaswingovalo trio

Jolly Band

, taktéž z Plzně. Kontrabasista Miloš Šefrna má blues v hlase, jen lituji, že Žolíci tak málo koncertují, a na Milošově zpěvu byla zpočátku znát nejistota. Ovšem houslista Petr Fanta byl ve svých sólech strhující a troufám si tvrdit, že to byl vynikající a nejlepší instrumentální výkon, který jsem v Bohnicích během tří konkursních dnů slyšela. Do západočeské třetice vystoupil téměř acapellový kvartet z Blovic

Přelet M.S.

Mladé dámy mají v sobě pravý ženský esprit, srší energií, ve vtipných aranžích dovedou využít

Napsal uživatel Džexna
Středa, 11 Duben 2007 04:00

své hlasově barevné možnosti, spodní tóny jim doplňuje doprovodná kytara a dobře si hlídají dynamiku zpěvu na jeden mikrofon. U publika bodovaly třemi úpravami písní, Štrossovou *Žárlím*

(žárlily s úsměvem), lidovou

Okolo Třeboně

a neposedně

Neposednou

z repertoáru Tomana a Lesní panny. Páteční přehlídku uzavřela domácí pražská trampfolková

Sekvoj

, v minulých měsících slavící pětadvacet let. Po letech nesoutěžních se vloni úspěšně probojovala na Zahradu do koncertů o Krtečky a účinkovala i na Folkové růži. Ve skupině je poměrně čerstvou akvizicí multiinstrumentalista Mirek Burian, jeho mandolína i dobro v souzvuku s flétnou Karolíny Skalníkové konečné podobě písní velmi prospívá. Kapelní vokál dobře zněl v

Podej láhev svou

, nechyběla ani osvědčená

Vzpomínka na Jima

, ve které se střídají odlišné pěvecké typy, stylizovaně chlapácký projev Oldy Dolejše a výrazově bohatý tenor Pavla Hurta.

Třetí den pro nás, kteří dlouhodobě a systematicky sledujeme dění na naší neoficiální folkové scéně, přinesl i premiérový poslech kýženou originalitu doposud neslyšenou. V dalším pokračování o sobotní závěrečné náloží konkursních kapel na českém finále v pražském Divadle Za plotem se o tom jistě zmíní a o své postřehy se s vámi podělí Kytka a Cimbura Vidimských.